

SK, 27.1.2010

Heikki Westergård/SK

Kansantorilla virisi vilkas keskustelu julkisesta taiteesta. Arja Kujansuu ihmetteli, miten Per Kirkebyn tiiliportti voidaan joka kesä peittää ruman jäätelökioskin taakse.

Kulttuuriväki vaatii taidetta uimahalliin

JUHA ARO
Pori

Porin uudesta uimahallista tulee myös näyttävän nykytaiteen tyyssija, ainakin jos kulttuuriväki saa tahtonsa läpi. Satakunnan Kansan Kansantorilla tiistaina pidetyssä keskustelussa nousi vahvasti esille ajatus, että julkisiin ja muihinkin suuriin rakennushankkeisiin pitäisi aina hankkia myös taidetta.

–Uutta uimahallia ei tule ilman taidetta. Voimme-ko kaikki luvata tekevämme parhaamme tämän eteen? uhosi Porin seudulla vaikuttavan nykytaiteen tukiyhdistys Lupauksen puheenjohtaja **Pauliina Laitinen-Laiho** ja sai yleisöltä osakseen myöntyvää hyminää.

Lupa ry on jo Porin kaupungille aloitteen, että niin kutsuttu prosenttiperiaate otettaisiin käyttöön julkisissa rakennushankkeissa.

Ajatuksena on, että tietty pieni osa rakennuskustannuksista varattaisiin taiteen hankkimiseen. Tähän on Porissa suostuttu periaatteessa jo vuosia sitten, mutta käy-

tännössä se ei ole juuri näkynyt.

–Taiteen pitäisi olla itsessään selvyys eikä ylimääräinen lisä rakennushanketta, muistutti **Henry Merimaa**.

Taiteen hankkimisvelvoite voitaisiin esimerkiksi asettaa ehdoksi, kun kaupunki myy arvotontteja tai kaavoittaa uusia alueita.

Keskustelu julkisesta taiteesta keräsi Kansantorille kolmisenkymmentä henkilöä. Keskustelussa pohdittiin muun muassa, millaista uutta taidetta Pori tarvitsisi. Vileimmistä päästä oli ehdotus kerrostalon kokoisesta pärekorista torille.

Yhtä mieltä keskustelijat olivat siitä, että Porin kaupunkikuva sietäisi vielä paljon lisää sekä pysyvää että tilapäistä julkista taidetta.

Menovinkki

→ Lupa 2010 -kutsukilpailun luonnokset uusiksi julkisiksi taideteoksiksi ovat esillä Kansantorilla Satakunnan Kansan aulassa, Pohjoisranta 11, 29. tammikuuta asti kello 9–16.30.

Pelimannin mutta taide

Kansanmusiikki: Suome

JOHANNA LEPPÄNEN
Eura

Arto Järvelä kaivaa laukustaan esseharpan. Toisesta kassista paljastuu kampiliira.

Nimien perusteella vekottimia on haastavaa tunnistaa. Esineiden ulkonäkö ei jätä tulkinnan varaa: soittimiahan ne ovat.

Kansanmusiikko, tai pelimanni, **Arto Järvelällä** on monta rautaa tulella. Mies soittaa useassa yhtyeessä, esimerkiksi Pinnin pojissa **Kimmo Pohjonen** kanssa sekä Nordik Treesä. Erikoista on, että Suomessa vuosisatoja kuultua kansanmusiikkia soittava Järvelä ei kovinkaan usein esiinny kotimaassaan. Etninen musiikki kiinnostaa maailmalla, ja siellä ulvilalainen Järveläkin sitä soittaa.

–Varsinkin Länsi-Suomi on hiljaista kansanmusiikkialuetta. Porissa on Pori Folk ja siellä kuuluu kansanmusiikkia. Muuten pitää lähteä kauemmaksi.

Järvelän mukaan suomalaiset eivät välttämättä tiedä, että kotimaassaan on korkeatasoisia kansanmusiikoita.

–Nyky-yhteiskunta on mitä on. Se on vähemmän kulttuuri-orientoitunutta. Moni varmaan luulee, että musiikki tulee tietokoneelta.

Pelimannien sukua

Järvelän isän puolen suku tulee Kaustisilta. Siellä Parolassa syntynyt Arto Järvelä vietti lapsuutensa, vaarinsa, mestaripelimanni **Johannes Järvelän** soittoa kuunnellen.

–Kansanmusiikki kiehtoi. Se, että soitettiin jotain soitinta ja pystyttiin tuottamaan ääntä.

Järvelän elämä ei ole ollut pelkkää pelimannimusiikkia. Nuorena miehenä hän soitti poppia ja rockia rummuilla

Pelimanni Arto Järvelä c